Kanged jomaraead

Üks õppetud mees Inglis-maal on sedda ärrarehkendand ja ärraarwand, et need kanged jogid, n. k. wiin, jodaw-wiin, piritus, õllut ja muud mis aastal 1844 seal maal ärraprugitud, üht jögge täidaksid, mis 300 wersta pikk, poolteist wersta lai ja 30 jalga süggaw olleks. Ommeti on Inglis-maal palju karskuse seltsisid, kelle liikmed kange jomaaea tilkagi suhho ei wötta. Kui sedda polleks, siis saaks sest jöest suur järw, kelle sisse köik tarkus, möistus, jummalakartus ja head wisid ärrauppuksid

---

Ahne sõõb silmega.

Üks kahhekssa aastane poisikene olli omma wannematega wöerusel. Kui sõma-aeal hakkas toit eest jo löppema, hakkas pois kibbedaste nutma. Kui küsiti: mis sul wigga on; miks sa nuttad; eks sa sö? wastas temma: „mo köht on täis, ma ei wõi ennam süa!“ — Pista siis, mis üllejääb, tasko! „Need on jo ka täis, sellepärrast ma nuttan.“
